

Tuig d'Oliva. 30 de Juliol del 38

Senyor doctor Oriànius Forns

Presente

Estimat Oriànius: Juan he començat les primeres
lletres, es veu que no m'he sabut sustèir a la idea que
tu eres molt, molt lluny i inconspicuent he començat
amb un formalisme com si la meua carta havent d'aver,
molt lluny i t'hoques de donar el secret de la meua
residència. Totes ve te res d'estany que jo hagi t'he
fuit aquesta sensació, perquè em sembla que me la fan
rime d'aveu d'aquell dimant patriòtic en que m'he ve-
lat per les cartines de la biblioteca et veig veure des-
pareixer. Era tan lluny d'imaginar, en aquell moment,
el que et passava que encara ara em costa de creure
que ets veritat. I per anodoni, he aquest parell de brups
que corren pel for, han mantingut una tal reserva cada
vegada que han sentit que jo ben humilment i quieto el
deuava: "i en Oriànius, (ja veus que es poca cosa,) que
veig anitar a la conclusió que el vent se t'havia evolat
i que ningú no sabia on paraves. He han ben fet desconfiar,
i entre les rabietes que tens de dies, i l'algúnia de
nits, m'han fet passar molt bones estones. Però estic
tan curablaola i més que amb ningú amb aquesta llo-
ra de l'esperança que abans. Quan va venir la Franja, li

vaj fer proposicions ràpides i terminats. Ja veig clar a
la nit que t'ho preguntés l'altre dia i no en s'eres
encara. Però com que me les vaig fer totes dues amb un
menyspen olímpic, les encampat l'afers a la Maria que es
més diligents que cap d'altre o que totes juntes. hi la dema
mat d'aleandre de Sant Feliu, el jutge i el Capella perquè
entre tots em donin un cop de saltpastre temporal! no
t'esperats, però que sempre per tenir direct a aturar
al mateix Sr. Agelot (i ja s' que és una mica de cosa
com aquella que diran que va fer el Sr. Llorens) a donar
una ullada a la pràctica per no interdir a aquesta feia
i per destapar tanta escopidora com em doni la gana se
ne que ningú n'hagi de fer res. La Maria em va prometre
la seva col·laboració cas d'haver-se't de reduir per la força
i t'asseguro que penso fer-me-us, si mai torne a t'
aquesta coseta que són tan i tan lleugers. Per ara, com que veig
que encara doneu sempre de vida, i després d'haver-hi
tranquil·litat fe mateixa per una d'aquella realitzacions
que només es poden començar després del saltpastre, ho apla-
co. Però no hi torne, sent! perquè fa'tous l'amenassa i ho pa-
ganis.

Per ara fe el favor de no escriure més fins que s'
tiguin ho per elevat; no mill més remunerament i en can-
ni un interès molt que no s'hegi d'aplazar el progr-
mís que haurien fet.

Es ho han de donar la gràcia per res de l'afers dels
Jo en sóc la primera suspesa perquè n'heguerem ningú
avui el més segur és que hauriem hagut de fer visita
recente fe donats com un anjelet. Encara avui estic molt ben
fada, però he passat dos dies dormint quasi de costat i
l'asseguro que per tant meca hi estava molt bé.
t'causava d'aquesta caràcter llaga? Per mieta molta
fondat i regne un bon moment. Afestuosament, Prere